

Justícia i Pau demana a les farmacèutiques alliberar els drets d'exploració de les vacunes contra la Covid-19

Dij, 18/03/2021 per Catalunya Religió

(CR) Les comissions i associacions de Justícia i Pau amb seu a Catalunya demanen garantir un accés equitatiu a les vacunes contra la Covid-19. Aquest dijous han emès un [comunicat conjunt](#) en relació al procés de vacunació. Alerten que s'està deixant fora "els països on viuen la majoria de persones pobres i vulnerables". Recorden que "tota propietat i tota activitat empresarial han de tenir sempre com a horitzó la seva funció social". I demanen a les farmacèutiques alliberar els drets d'exploració de les vacunes per atendre "la greu situació sanitària".

Se sumen així a la recent [petició conjunta](#) de Càritas Internacional i del Dicasteri per a la Promoció del Desenvolupament Humà Integral a favor de "decisions polítiques fermes, basades en el multilateralisme", que reivindicava "la condonació urgent del deute extern als països més pobres a fi d'usar els fons per millorar els seus sistemes mèdics i sanitaris".

Podeu llegir el comunicat íntegre a continuació:

Les vacunes que immunitzen contra la COVID-19 s'han convertit en una assegurança de vida. Però aquesta assegurança sembla com si fos d'ús restringit per a persones privilegiades. Malgrat les [múltiples crides de l'OMS](#) a un accés equitatiu a les vacunes, a hores d'ara el 75% de les immunitzacions s'han concentrat en deu estats que suposen el 60% del PIB mundial, mentre que més de 100 països, on viuen 2.500 milions de persones, no han rebut ni una sola dosi.

Aquesta situació **deixa actualment fora de la vacuna els països on viuen la majoria de persones pobres i vulnerables**. És preocupant que els països més rics prevegin vacunar a tota la població en un termini de pocs mesos, mentre que en molts altres països del món no s'haurà vacunat ni tan sols les persones que

tenen el risc més gran de patir les formes més greus de la malaltia. **No podem acceptar aquesta situació tan profundament injusta.**

A la vegada, com ha assenyalat també l'OMS, l'eficàcia de les vacunes podria disminuir si en moltes regions el virus es transmet descontroladament, amb les consegüents mutacions. Es tracta, doncs, **no solament d'una qüestió de justícia sinó de l'única manera eficaç de posar fi a la pandèmia.**

Les grans diferències en l'accés a les vacunes s'expliquen no solament per una tendència al nacionalisme i proteccionisme dels països rics. Les empreses farmacèutiques venen les vacunes a bon preu exclusivament als països que les poden pagar. Farmacèutiques que –cal remarcar-ho– han pogut finançar una part rellevant de la necessària inversió amb recursos públics de diferents països, entre els quals la Unió Europea, els Estats Units i el Japó, sense que, com seria lògic, aquests tinguin ara cap retorn d'una inversió que ha fet la seva ciutadania.

Sembla comprensible que les companyies farmacèutiques cerquin recuperar les despeses fetes en la recerca de les vacunes i que generin uns beneficis raonables, que ja s'estan produint. Però al ritme actual de producció no n'hi haurà una quantitat suficient per aplicar-les en el termini de dos anys als 7.700 milions de persones que viuen al planeta, garantint un accés global equitatiu a les vacunes.

L'única manera per a fer-ho possible, en aquest context d'estesa i greu situació sanitària, és **que les empreses titulars dels drets d'explotació de les vacunes els alliberin i atorguin les corresponents llicències a altres empreses, compartint la seva tecnologia, per tal de facilitar-ne la producció arreu del món.** De fet, algunes grans companyies ja han posat a disposició de les empreses farmacèutiques les seves infraestructures per poder augmentar la producció de vacunes, tal com s'ha fet anteriorment per ampliar l'accés als tractaments contra el VIH i l'hepatitis C. Cal tenir sempre present que tota propietat i tota activitat empresarial han de tenir sempre com a horitzó la seva funció social.

Per tot això, considerem imprescindible atendre el que reclamen l'OMS i del secretari general de Nacions Unides, que han demanat l'establiment d'un grup de treball d'emergència que impulsi i coordini la lluita contra la pandèmia a escala mundial i elabori un **Pla Mundial de Vacunació** per reunir a tots els actors amb poder, experiència científica i capacitats financeres i de producció.

Igualment, l'OMS i altres actors internacionals han posat en marxa el mecanisme COVAX que constitueix un **esforç global per accelerar l'accés equitatiu a les vacunes.** La fita és subministrar vacunes a un mínim del 20% de la població de cada país participant, alguns dels quals sense cap cost en atenció a la seva situació econòmica. COVAX pateix, però, actualment d'un finançament insuficient.

Les recomanacions de Nacions Unides han rebut el ple suport de l'Església i del **papa Francesc.** Recentment, Caritas Internacional i el Dicasteri per a la Promoció del Desenvolupament Humà Integral de la Santa Seu, en un [comunicat conjunt](#) del passat dia 5 de febrer, han reclamat que tots els països, i especialment els més desfavorits, tinguin accés a les vacunes per fer front a la COVID-19. Per fer-ho possible, demanen **decisiones polítiques fermes, basades en el multilateralisme,** la condonació urgent del deute extern als països més pobres a fi d'usar els fons per millorar els seus sistemes mèdics i sanitaris, la producció local de vacunes a partir de revisar la qüestió de les patents, el suport financer i

tècnic a les organitzacions de la societat civil i les organitzacions religioses per promoure la sensibilització social i l'accés a l'atenció preventiva.

Però mentre no s'avanci en aquesta direcció, la ciutadania dels països més rics que no presenten riscos de salut importants, ni són personal sanitari o essencial, tenim un dilema moral: ¿podem acceptar en consciència el privilegi de ser vacunats abans que la població vulnerable de la resta del món? ¿No caldria almenys una mobilització ciutadana per exigir abans garanties d'un accés mundial i equitatiu en un termini raonable?

Com reclama el Papa Francesc, tenim al davant el repte d'avançar cap a la fraternitat universal, perquè, "avui ens salvem tots o no se salva ningú", I és que "la veritable qualitat dels distints països del món es mesura per aquesta capacitat de pensar no sols com a país, sinó també com a família humana i això es prova especialment en les èpoques crítiques" ([*Fratelli Tutti*](#), 141).

Comissions i associacions Justícia i Pau a Catalunya

17 de març de 2021